

Mýtus

Školní jídelny nemohou vařit klasická jídla, která mají děti rády. Nová jídla děti nejedí a vyhazují.

Zdroj: Máme to na talíři

Realita

Vyhláška neurčuje konkrétní jídla, ale jen potravinové skupiny. **Co se vaří, rozhodují samotné jídelny.** Ty nejlépe vědí, co děti mají rády.

Vyhláška stanovuje obecný seznam - použijte XY g masa, ryb, brambor, mléka a mléčných výrobků, zeleniny a ovoce, luštěnin, celozrnných obilovin, cukrů a tuků.

Tradiční jídla zůstávají. Stačí je případně lépe doplnit, ne nahrazovat.

Mýtus

Po 30 letech stačilo sloučit ovoce a zeleninu a mléko a mléčné výrobky.

Zdroj: Máme to na talíři

Realita

Nestačí. **To řeší plýtvání, ne zdraví dětí.**

Děti dnes čelí vyšší **nadváze a obezitě** a školní stravování je **jedinečná šance** denně **nabídnout kvalitní jídlo pětině Česka.**

Navíc dnes často platí:
na papíře víc, na talíři méně.

Nová vyhláška tenhle rozdíl narovnává.

Mýtus

Školní oběd nic nezachrání. Musí se začít doma.

Zdroj: Máme to na talíři

Realita

Pro malé děti není školní oběd „jen oběd“. Je to **většina jejich jídla během dne** (až 60 %). Pro některé děti dokonce jediné teplé jídlo.

Právě ve škole si děti vytvářejí vztah k jídlu. Ne proto, že by chtěly – ale proto, že tam tráví celý den.

Zdravé návyky nevznikají samy.
Vytváříme je my, dospělí. Společně.

Mýtus

Díky nové vyhlášce ubývá strávníků.

Zdroj: Máme to na talíři

Realita

Školní jídelny spokojenost strávníků systematicky nesledují ani neevidují. Naopak data MŠMT ukazují **meziroční nárůst počtu dětí, které školní stravování využívají.**

To úbytku strávníků vycházejí z průzkumu realizovaného v době chřipkové epidemie, aniž by byla tato okolnost zohledněna.

Smysluplné hodnocení dopadů vyhlášky je možné až po jejím plném zavedení, za standardních podmínek a s dostatečným časovým odstupem – minimálně po šesti měsících. Jen tak lze získat relevantní data.

Mýtus

Díky nové vyhlášce ubývá strávníků.

Zdroj: Máme to na talíři

Realita

Školní jídelny spokojenost strávníků systematicky nesledují ani neevidují. Naopak data MŠMT ukazují **meziroční nárůst počtu dětí, které školní stravování využívají.**

To úbytku strávníků vycházejí z průzkumu realizovaného v době chřipkové epidemie, aniž by byla tato okolnost zohledněna.

Smysluplné hodnocení dopadů vyhlášky je možné až po jejím plném zavedení, za standardních podmínek a s dostatečným časovým odstupem – minimálně po šesti měsících. Jen tak lze získat relevantní data.

Mýtus

Budou se zvyšovat odpady, děti nové pokrmy nejl.

Zdroj: Máme to na talíři

Realita

Vyhláška nenutí jídelny vařit nové pokrmy. **Mohou dál vycházet z receptů, na které jsou děti zvyklé,** proto se zvyšování odpadu **neočekává.**

Případné **změny mají být postupné a pozvolné** – i proto existuje přechodné období.

Navíc: tvrzení o rostoucím odpadu nejsou podložena daty. Školní jídelny dnes odpady systematicky nesledují ani nevyhodnocují.